

ZESDE ZONDAG DOOR HET JAAR (C)

EERSTE LEZING (Jer 17, 5-8)

Uit de Profeet Jeremia.

Zo spreekt de HEER: `Vervloekt is hij die op mensen vertrouwt, die steunt op een schepsel en zich afkeert van de HEER. Hij is een kale struik in de steppe; nooit krijgt hij regen. Hij staat op dorre woestijngrond in een onvruchtbaar, verlaten gebied. Gezegend is hij die op de HEER vertrouwt, en zich veilig weet bij Hem. Hij is een boom aan een rivier met wortels tot in het water. Hij heeft geen last van de hitte, zijn bladeren blijven groen. Een tijd van droogte deert hem niet, hij blijft vrucht dragen.

TUSSENZANG (Ps 1)

GELUKKIG de mens
die niet ingaat op de raad van bozen,
niet op de weg van zondaars staat,
niet in de kring
van schampere spotters wil zitten,
maar vreugde beleeft aan de wet van de HEER,
ja, dag en nacht daaruit zacht reciteert.

Hij is als een boom,
geworteld aan stromend water,
die elk seizoen opnieuw vrucht draagt;
nooit zullen zijn bladeren verdorren,
alles wat hij doet brengt hij tot een goed einde.

Maar ongelukkig zullen de bozen zijn:
zij lijken op kaf, opgejaagd door de wind.
Met zorg volgt de HEER de weg
van de rechtvaardigen,
de weg van de bozen loopt uit op niets.

TWEEDE LEZING (1 Kor 12.16-20)

Uit de eerste brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinte.

Broeders en zusters, Als wij verkondigen dat Christus uit de doden is opgestaan, hoe is het dan mogelijk dat sommigen onder u beweren dat er geen opstanding van de doden bestaat? Want als de doden niet verrijzen, is ook Christus niet verrezen, en als Christus niet is verrezen, is uw geloof waardeloos en ligt u nog in zonde. Dan zijn ook die mensen verloren die in Christus ontslapen zijn. Indien wij enkel voor dit leven onze hoop op Christus hebben gevestigd, zijn wij het meest van alle mensen te beklagen. Maar zo is het niet! Christus is opgestaan uit de doden, als eersteling van hen die ontslapen zijn.

EVANGELIE (Lc 6, 17.20-26)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas.

In die tijd daalde Jezus samen met twaalf van de berg af. Hij bleef staan op een vlak terrein. Daar waren zijn leerlingen, in groten getale, en een grote volksmenigte uit heel het Joodse land en Jeruzalem, en uit het kustgebied van Tyrus en Sidon. Hij richtte het oog op zijn leerlingen en zei: `Gelukkig de armen, voor jullie is het koninkrijk van God. Gelukkig die nu honger hebben, jullie zullen volop te eten hebben. Gelukkig die nu huilen, jullie zullen lachen. Gelukkig zijn jullie als de mensen je haten, als ze je buitensluiten en beschimpen en je naam door het slijk halen omwille van de Mensenzoon; dans die dag van blijdschap, want, vergeet niet, in de hemel wacht jullie een rijke beloning. Hetzelfde deden hun voorvaders immers met de profeten. Maar wee jullie, rijken, je hebt je troost al binnen. Wee jullie die nu voldaan zijn, je zult honger hebben. Wee die nu lachen, jullie zullen rouwen en huilen. Wee als alle mensen lovend over je spreken. Hetzelfde deden hun voorvaders immers met de valse profeten.